The background features a dark blue gradient with abstract white and light blue geometric patterns. On the left side, there is a large circular scale with tick marks and numbers ranging from 140 to 260. The main title is centered in a large, bold, light orange font.

МОДЕРНІЗМ ТА ПОСТМОДЕРІЗМ – 2 НАПРЯМИ У СВІТОВОМУ МИСТЕЦТВІ. ЇХ ОСОБЛИВОСТІ

Підготувала
учениця 9-А класу
Крикун Катерина

ЗМІСТ

1-3

• Модернізм.

4-6

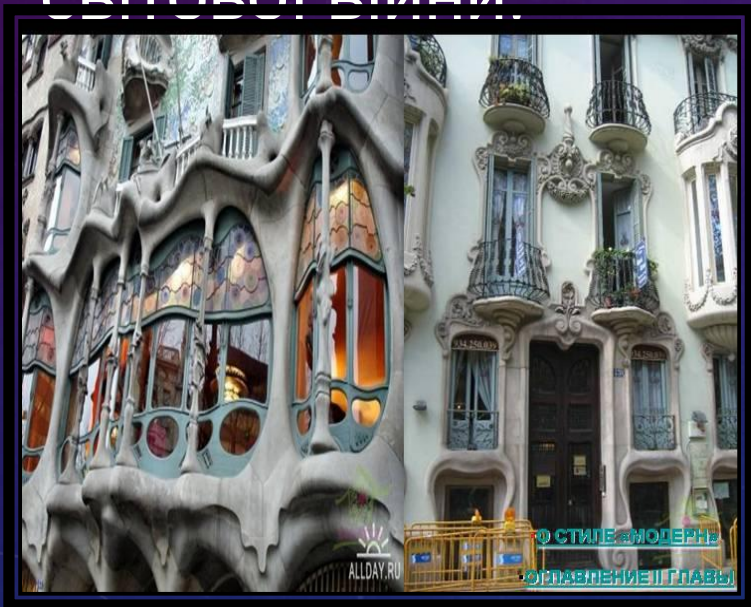
• Постмодернізм

7

• Висновки

МОДЕРНІЗМ

Модернізм (буквально — «осучаснений») — напрям у світовому мистецтві та літературі кінця XIX — початку XX століття, що набув найвищого розвитку після Першої світової війни.

Приклади модернізму в архітектурі, живописі та скульптурі

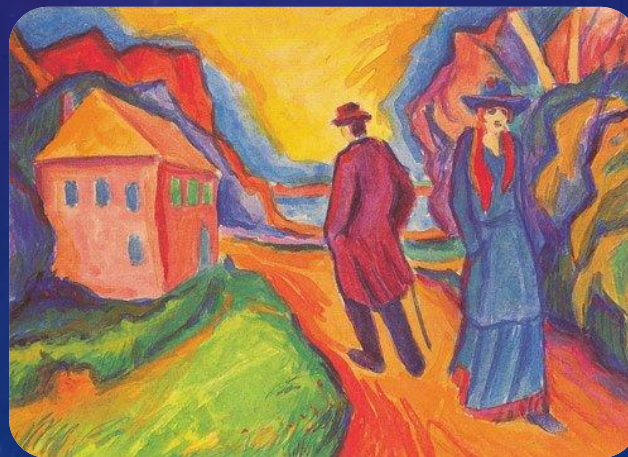
Модерністи зазвичай зображували дійсність як царство абсурду й хаосу; особистість подавали в контексті відчуження її від соціуму, закони якого сприймаються нею як такі, що є ірраціональними та алогічними, і не пізнаються. Філософія модернізму базується на ідеях про неможливість пізнання і відтворення сучасного світу засобами класичної культури. В цьому модернізм протистоїть насамперед реалістичному мистецтву XIX сторіччя.

Будинок з химерами. Київ

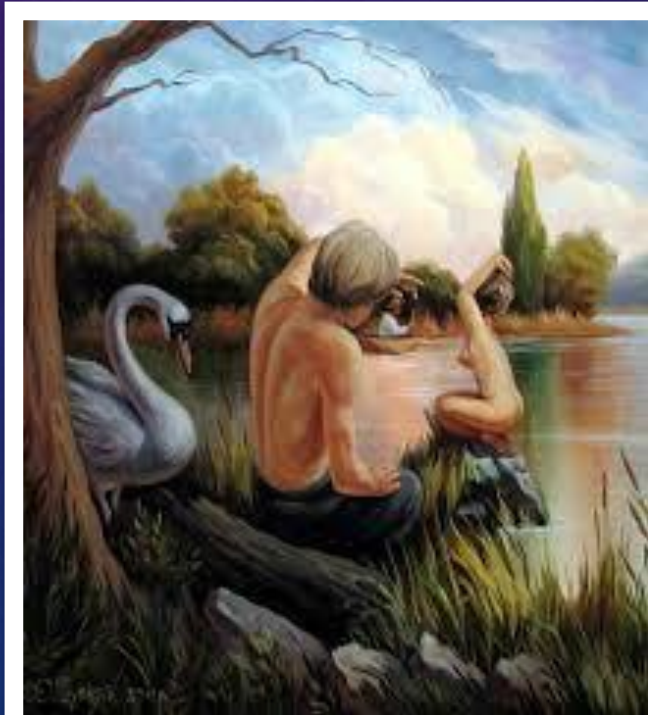
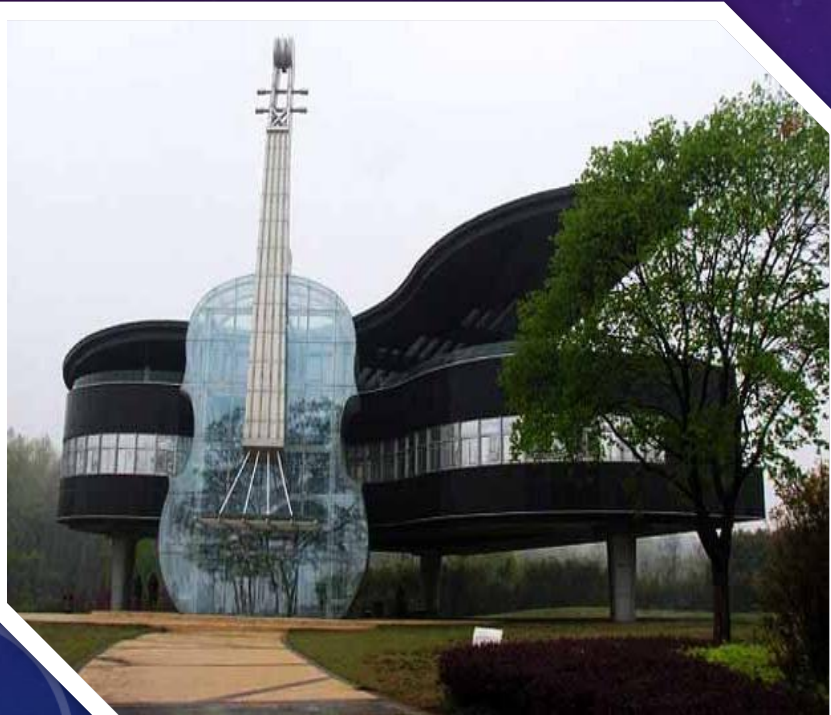
Модерністи, на відміну від реалістів та авангардистів, свідомо робили свою творчість антидемократичною, елітарною. На їхнє переконання, модернізм зовсім не покликаний бути для широких мас, а навпаки. Втім, принцип цей не є для модернізму абсолютним. Винятком з «антидемократичного» правила може слугувати теорія і творча практика унанімістів та експресіоністів.

Література модернізму є рішучим протестом і запереченням художніх принципів реалізму й натуралізму з їхнім зверненням до реальної дійсності, життєподібністю, демі-фологізмом, аметафізичністю. Але в той же час модернізм не приймає романтичної втечі від дійсності. Модерністи віддають перевагу умовним формам, що, однак, зовсім не виключає використання засобів цілком життєподібних. Проте нерідко саме життєподібні елементи творів модернізму створюють ефект ірреального, неправдоподібного. Фантастика тісно пов'язана з реальністю в мистецтві

ПОСТМОДЕРНІЗМ

Постмодернізм (фр. *postmodernisme* — після модернізму) — світоглядно-мистецький напрям, що в останні десятиліття XX століття приходить на зміну модернізму. Цей напрям — продукт постіндустріальної епохи, епохи розпаду цілісного погляду на світ, епохи руйнування систем — світоглядно-філософських, економічних, політичних.

- Постмодернізм виходить із цілісності суб'єкт-об'єктних відносин. А ключовим моментом його раціональності є визнання того, що світ не є призначенням, «служницею» людини. Тому слід відкинути уявлення про людину як хазяїна Всесвіту, зрозуміти, що вона істота не штучна, яка височить над природою, а частина її, міцно вкорінена у світові процесі й залежна від них.
- Людина своєю діяльністю порушує самоорганізацію природи, тому між ними виникає конфлікт. У зв'язку з цим істотним моментом постмодернізму є усвідомлення глобального взаємозв'язку живої й неживої природи, сприйняття світу як єдиного цілого

ПОСТМОДЕРНІЗМ У ЛІТЕРАТУРІ

- Популярності постмодернізму сприяли міркування філософів Ж. Дерріди, Ж. Батай, Ж.-Ф. Ліотара, М. Фуко. Постмодерністи завдяки гіркому історичному досвідові переконалися в марноті спроб поліпшити світ, втратили ідеологічні ілюзії, вважаючи, що людина позбавлена змоги не лише змінити світ, а й осягнути, систематизувати його, що подія завжди випереджає теорію. Прогрес визнається ними лише ілюзією, з'являється відчуття вичерпності історії, естетики, мистецтва. Реальним вважається варіювання та співіснування всіх форм буття. Принципи повторюваності та сумісності перетворюються на стиль художнього мислення з притаманними йому рисами еклектики, тяжінням до стилізації, цитування, переінакшення, ремінісценції, алюзії. Митець має справу не з «чистим» матеріалом, а з культурно освоєним, адже існування мистецтва у попередніх класичних формах неможливе в постіндустріальному суспільстві з його необмеженим потенціалом серійного відтворення та тиражування.

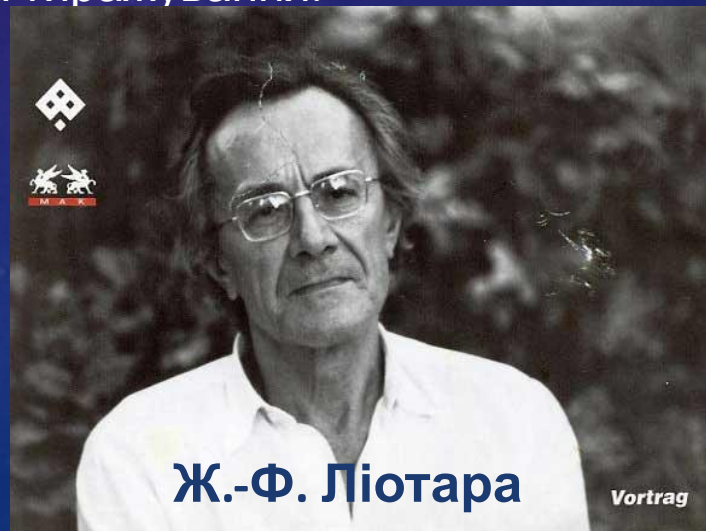
Ж. Деріда

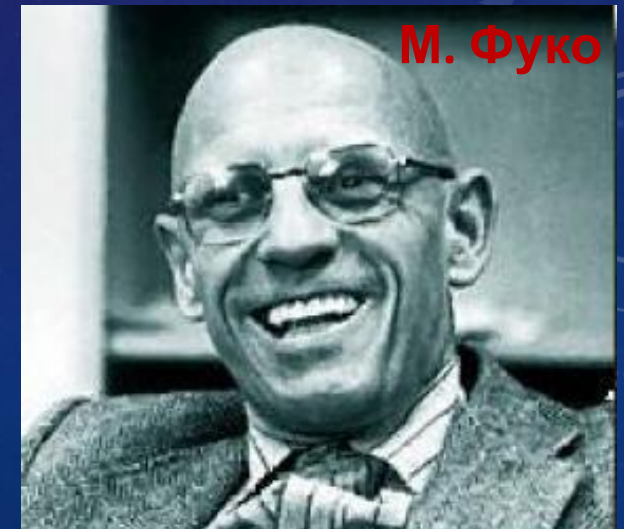
Ж. Батай

Ж.-Ф. Ліотара

М. Фуко

ВИСНОВКИ

Порівняльна таблиця «модернізм-постмодернізм» за Брайніним-Пассеком ^[8] [сховати]	
модернізм	постмодернізм
Скандальність	Конформізм
Антиміщанський пафос	Відсутність пафосу
Емоційне заперечення попереднього	Ділове заперечення попереднього
Первинність як позиція	Вторинність як позиція
Оціночне у самоназві: «Ми — нове»	Безоціночне в самоназві: «Ми — все»
Декларована елітарність	Недекларована демократичність
Переважання ідеального над матеріальним	Комерційний успіх
Віра у високе мистецтво	Антиутопічність
Фактична культурна спадкоємність	Відмова від попередньої культурної парадигми
Виразність кордону мистецтво-немистецтво	Все може називатися мистецтвом

Дякую за увагу!